

Het leven van actrice

Monic Hendrickx

is doordrenkt met muziek. Van Dolly Parton tot Debussy; ze laat zich door allerlei stijlen inspireren en raken. Ze gaat graag op verkenning door het muzikale landschap om nieuwe favorieten te ontdekken. Vanavond staat het *Requiem* van Fauré op het programma. 'Trieste muziek vind ik heerlijk. Het raakt heel direct aan een oergevoel.'

Monic Hendrickx

GEBOREN

3 december 1966, Stevensbeek (Noord-Brabant)

THUIS

Woont met haar lief en dochter van 12 jaar in Zaandam

OPLEIDING

Toneelschool in Eindhoven

LOOPBAAN

Brak in 1998 bij het grote publiek door met haar rol als Anna Kryznowska in *De Poolse bruid*. Voor deze rol en voor haar rollen in de films *Nynke* (2001) en *Het Zuiden* (2004) ontving ze een Gouden Kalf. Speelde op tv grote rollen in de series *Stellenbosch*, *Rembrandt en ik* en *In therapie*. Kreeg in 2013 haar vierde Gouden Kalf voor haar rol van Carmen van Walraven in *Penoza*. In het theater speelde ze onlangs een dubbelrol in de muzikale monoloog *Oxytocine*. Haar nieuwste film *Kenau* gaat op 24 februari in première. Is momenteel bezig met de voorbereidingen voor haar reis naar Afrika voor Plan Nederland.

STILLE WENS

Kunnen zingen zonder grenzen.

ALLEZIEVE VOOR LEDEN VAN HET
CONCERTGEBOUW
AANKOMSTEN VAN DE VERENIGDE KONINKRIJEN VAN
HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

DE DORPEL VAN HET GEBOUW IS GEOPEND VOOR DE
AANKOMSTEN VAN DE VERENIGDE KONINKRIJEN VAN
HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

DE DORPEL VAN HET GEBOUW IS GEOPEND VOOR DE
AANKOMSTEN VAN DE VERENIGDE KONINKRIJEN VAN
HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

DE DORPEL VAN HET GEBOUW IS GEOPEND VOOR DE
AANKOMSTEN VAN DE VERENIGDE KONINKRIJEN VAN
HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

'Ik had nog nooit van de componist Lekeu gehoord, wat een fijne verrassing'

'Deze zaal ademt geschiedenis', zegt Monic Hendrickx terwijl ze haar plaats zoekt op het frontbalkon. Ze komt af en toe in Het Concertgebouw. Haar eerste bezoek kan ze zich nog goed herinneren. 'Ik was een jaar of vijftien. Samen met mijn moeder ging ik naar een Russische opera. Ik meen dat het Sjostakovitsj was. De kostuums, het spektakel, dat maakte veel indruk. Kort daarvoor had ik al kennis gemaakt met opera. In het Italiaanse stadje Verona waren we naar *Aida* geweest, buiten in de arena. Het ging er heel ontspannen aan toe: mensen aten wat, kletsten er soms doorheen. Toen ik voor het eerst in Het Concertgebouw kwam, vroeg ik me af of ik wel mocht praten. Het was zo sjiek. Iedereen was netjes gekleed. En nog steeds trouwens. Ik heb vandaag speciaal mijn pak aangetrokken.'

Met opera heeft Hendrickx een haat-liefdeverhouding. 'Het is vaak zo bombastisch, zo overdreven. Ik geloof niet wat ze zingen. Klassiek theater heeft dat ook een beetje. Daarom vind ik het zo fijn om film te doen. Dat is veel kleiner. Je kunt allerlei nuances aanbrenge-n in je spel. Aan de andere kant heb ik veel bewondering voor het vakmanschap van operazangers. In mijn laatste theateervoorstelling *Oxytocine* werkte ik samen met een operazangeres. Wat zij kan met haar stem, echt heel knap.'

Oxytocine is niet de eerste muzikale voorstelling die Monic Hendrickx maakt. In de eerste jaren van haar carrière deed ze veel muziektheater voor kinderen. 'Heel fijn om te doen en ontzettend leerzaam. Je moet oppassen dat het niet scène-liedje-scène-liedje wordt. Het moet één verhaal vormen en de overgangen moeten muzikaal kloppen.'

Op het podium zit het Orchestre des Champs-Élysées klaar om te gaan spelen. Monic Hendrickx gaat op het puntje van haar stoel zitten om niets te missen. Warme celloklanken vullen de zaal en een brede glimlach verschijnt op het gezicht van de actrice. 'Wauw, prachtig', fluistert ze. De Vlaamse Philippe Herreweghe dirigeert een *Adagio* van Guillaume Lekeu. 'Ik had nog nooit van deze componist gehoord, wat een fijne verrassing. Die contrabassen spelen zo prachtig. Ronde, zachte tonen.'

Zelf leerde Hendrickx als kind dwarsfluit spelen. Ze oefende Debussy en Fauré. Samen met een pianist trad ze op tijdens de voorspeel-avond. 'Laatst heb ik op een verjaardag met een vriend een duet gespeeld. Voor de grap. Verder doe ik er nooit meer iets mee. Dwarsfluit is gewoon niet het juiste instrument voor mij. Ik ben nu met "kampvuurambitie" gitaar aan het leren. Ik heb regelmatig les. Dat is nodig, anders blijf ik op hetzelfde punt steken. Dolly Parton, Bob Dylan, Dayna Kurtz. En dan lekker meezingen.'

Concerttips van Monic Hendrickx

7 JANUARI

De Dijk, Amsterdam Sinfonietta, Candida Thompson (viool/leiding)
'Ik zat laatst samen met Huub van der Lubbe in de jury van Film by the Sea. Dat was heel leuk. Hij trad toen ook op. Het gemak waarmee hij op dat podium staat. Ik ben heel benieuwd hoe De Dijk samen met een strijkorkest klinkt.'

6 EN 8 FEBRUARI

Apollon Musagète Kwartet
'Ik houd heel erg van strijkkwartetten. Zo intens, zuiver. Vooral het geluid van de cello vind ik prachtig.'

In huize Hendrickx klinken allerlei muziekstijlen. Pop, klassiek, wereldmuziek. 'Mijn lief is een geluidsfreak. We hebben van die grote boxen thuis. We laten elkaar graag nieuwe ontdekkingen horen, zoals Dayna Kurtz, Bon Iver en Dez Mona. Soms gaan we naar een optreden van muzikanten die we niet kennen. Zo hebben we de Noorse singer-songwriter Thomas Dybdahl ontdekt. Ik moest eraan wennen, maar nu vind ik hem fantastisch. Met Oud en Nieuw hebben we een leuke traditie. Iedereen van de vriendenclub mag een plaat kiezen waarmee hij het oude jaar afsluit en een plaat waarmee hij het nieuwe jaar inluidt. Zo ontstaat altijd een heel gevarieerd muziek-avondje.'

Voor Hendrickx is veel muziek gekoppeld aan een bepaalde periode of gebeurtenis in haar leven. Toen haar dochter net was geboren, luisterde ze de hele dag naar pianist Glenn Gould met zijn Bachvertolkingen. En in haar tijd op de toneelschool in Eindhoven was ze helemaal weg van het *Stabat mater* van Pergolesi. 'Ik luister nu veel naar Jeroen Willems die liedjes van Jacques Brel zingt. Zo mooi. Hij was een lieve vriend en een bijzonder goede acteur. Ik mis hem erg. Door zijn liedjes kan ik toch nog van zijn mooie stem genieten.'

De zangers van Collegium Vocale uit Gent dalen de monumentale trappen af. Rechts op het podium staan drie trombonisten opgesteld. Een verrassende combinatie vindt Hendrickx. 'Mooi hoe de serene stemmen worden afgewisseld met de langzame, statige blazers.' De actrice is onder de indruk. 'Prachtig om te horen wat je met stemmen allemaal kunt doen.' Hendrickx zingt zelf ook regelmatig in voorstellingen en daarbuiten. Samen met Eric Corton heeft ze laatst een duet gezongen in de Hitclub in Paradiso. *Islands in the Stream* van Dolly Parton en Kenny Rogers. 'Ontzettend leuk om te doen, maar een carrièreswitch zit er niet in', zegt ze lachend.

In haar acteerwerk speelt muziek een belangrijke rol. 'Van mijn regisseur bij het muziektheater en ook van Jeroen Willems heb ik geleerd muziek te zoeken in de taal. Het Fries heeft een heel an-

dere muziek dan het Brabants. Het ritme is anders, de melodie klinkt anders. Als ik me goed bewust ben van die muziek, kan ik een rol beter spelen.'

De orkestleden stemmen hun instrumenten voor het sluitstuk van de avond: het *Requiem* van Fauré. Monic Hendrickx verheugt zich. 'Dit requiem is zo indrukwekkend, zo oer. Het is natuurlijk niet lachen, gieren, brullen. Zo'n avond wordt het niet. Trieste muziek vind ik heerlijk. Het raakt meteen aan een diep oergevoel. Ik huil snel. Maar ik vind muziek bijna altijd troostend, of het nu vrolijk is of verdrietig, het effect is zo goed.'

In films wordt muziek volgens de actrice vaak misbruikt om bepaalde emoties op te roepen. 'Bij een droevige scène komen er meteen hup die violen overeen zodat de tranen gaan stromen. Dat vind ik jammer. Ik laat liever iets meer aan de verbeelding over.' Als de laatste tonen van het *In Paradisum* wegsterven, klinkt een daverend applaus. 'Bravo!' klinkt er vanuit de zaal. 'Zag je hoe vaak die hoornisten hun instrument moesten leeggooien? Wat een spuug komt daaruit zeg.' Monic Hendrickx is niet iemand die achterover met de ogen dicht naar de muziek luistert. 'Ik wil alles zien. Ook als er dingen mis gaan, kleine scheurtjes in de perfectie. Thuis kan ik geconcentreerder luisteren naar muziek. Maar juist de beleving van een liveconcert is zo fijn.'

'Trieste muziek vind ik heerlijk. Het raakt meteen aan een diep oergevoel'